

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lutego 2017 roku - nr (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił J. B. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od września 2004 roku do października 2004 roku, od maja 2005 roku do października 2005 roku, od maja 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 39.985,51 zł w tym z tytułu: składek – 20.965,51 zł, odsetek – 19.020,00 zł,

- ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2007 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 7.799,96 zł, w tym z tytułu: składek – 4.369,96 zł, odsetek – 3.430,00 zł,

- na Fundusz Pracy za okres od września 2004 roku do października 2004 roku, od maja 2005 roku do października 2005 roku, od maja 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 3.105,97 zł w tym z tytułu: składek – 1.639,97 zł, odsetek – 1.466,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 2 września 2016 roku upłynął 12 - miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu liczony od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia należności z tytułu składek. W dniu 15 lipca 2015 roku organ rentowy wydał bowiem decyzję nr (...), w której określił należności podlegające umorzeniu i wskazał, że warunkiem ich umorzenia jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, wskazanych w tabelarycznym załączniku do decyzji. Decyzja ta jest prawomocna od dnia 2 września 2015 roku. Organ rentowy podniósł, że pomimo uregulowania należnych Dyrektorowi II Oddziału ZUS w Ł. kosztów egzekucyjnych oraz wywiązywania się z warunków zawartej umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek z dnia 15 grudnia 2015 roku nr (...), koszty egzekucyjne należne komornikowi zostały uregulowane dopiero w dniu 12 stycznia 2017 roku, tj. po upływie 12 miesięcznego terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu, liczonego od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z tytułu składek nr (...) z dnia 15 lipca 2015r.

/decyzja - k. 79-81 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 21 marca 2017 roku złożył J. B. wnosząc o jej zmianę poprzez umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł że uregulował po terminie koszty egzekucyjne należne komornikowi bez swojej winy, gdyż komornik dopiero pod koniec listopada 2016 roku określił ich wysokość. Nie mógł zatem do dnia 2 września 2016 roku uregulować zaległości z tytułu kosztów egzekucyjnych, ponieważ nie znał ich wysokości.

/odwołanie - k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 3 kwietnia 2017 roku, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 14-16/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w całości ani w części. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 15 listopada 2017 roku - 00:02:36- - 00:03:27 - płyta
- k. 41/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. od 1980 roku prowadził działalność gospodarczą, której przedmiotem była działalność taksówek osobowych.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wydruk z (...) k. 30 akt ZUS/

W dniu 15 stycznia 2015 roku J. B. wniósł o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 15 lipca 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. określił, iż według stanu na dzień 15 stycznia 2015 roku umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek:

- ubezpieczenia społeczne za okres od września 2004 roku do października 2004 roku, od maja 2005 roku do października 2005 roku, od maja 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 39.985,51 zł w tym z tytułu: składek – 20.965,51 zł, odsetek – 19.020,00 zł,
- ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2007 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 7.799,96 zł, w tym z tytułu: składek – 4.369,96 zł, odsetek – 3.430,00 zł,
- na Fundusz Pracy za okres od września 2004 roku do października 2004 roku, od maja 2005 roku do października 2005 roku, od maja 2006 roku do lutego 2009 roku w łącznej kwocie 3.105,97 zł w tym z tytułu: składek – 1.639,97 zł, odsetek – 1.466,00 zł.

Ponadto organ rentowy określił, że warunkiem umorzenia wskazanych wyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie. Do decyzji załączono informację o wysokości należności podlegających spłacie z tytułu składek w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 18.150,37 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 9.273,00 zł,
- na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 8.106,96 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 4.127,00 zł,
- na Fundusz Pracy za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 187,76 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 122,00 zł.

Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że kwoty należności mogą ulec zmianie na skutek złożenia dokumentów zgłoszeniowych lub rozliczeniowych i ich korekt oraz w wyniku regulowania składek bieżących, a także w wyniku prowadzenia działań egzekucyjnych w stosunku do należności niepodlegających umorzeniu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji do zapłaty pozostają koszty egzekucyjne z tytułu prowadzenia przez Dyrektora Oddziału ZUS postępowania egzekucyjnego:

- na FUS w wysokości 1.380,80 zł,
- na FUZ w wysokości 145,18 zł,
- na FP w wysokości 15,50 zł oraz do uregulowania pozostają również koszty egzekucji sądowej prowadzonej przez organ egzekucyjny wyznaczony do łącznego prowadzenia egzekucji tj. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D..

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja - k. 33 -35, załącznik – k.36 akt ZUS/

Decyzja z dnia 15 lipca 2015 roku została doręczona wnioskodawcy w dniu 1 sierpnia 2015 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: potwierdzenie odbioru - k. 38 akt ZUS/

Wnioskodawca nie złożył odwołania od ww. decyzji.

/okoliczność bezsporna/

Pismami z dnia 21 i 28 września 2015 roku ZUS II Oddział w Ł. poinformował Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. o wydaniu w stosunku do wnioskodawcy decyzji określającej warunki umorzenia, która uprawomocniła się w dniu 2 września 2015 roku. ZUS wskazał, że przekazuje informację umożliwiającą wyliczenie kosztów egzekucyjnych, które winny być opłacone do dnia 2 września 2016 roku od wskazanych tytułów wykonawczych o nr (...), (...), (...). Do pisma nie załączono jednak podanej informacji.

/pismo z dnia 21.09.2015r. – k.40 akt ZUS, pismo z dnia 28.09.2015r. – k.15 akt egzekucyjnych/

Pismem z dnia 2 października 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. zwróciła się do ZUS II Oddział w Ł. o wskazanie dokładnej kwoty należności niepodlegających umorzeniu, co miało umożliwić wyliczenie kosztów egzekucyjnych w sprawie prowadzonej na podstawie tytułów wykonawczych o nr (...), (...), (...).

/pismo z dnia 02.10.2015r. – k.16 akt egzekucyjnych/

W dniu 15 grudnia 2015 roku J. B. zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu z tytułu:

- ubezpieczenia społecznego za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku z odsetkami na 96 rat, termin uregulowania pierwszej raty ustalono na dzień 21 grudnia 2015 roku, a ostatniej raty na dzień 20 listopada 2023 roku,
- ubezpieczenia zdrowotnego za okres od maja 2009 roku do stycznia 2012 roku z odsetkami na 96 rat, termin uregulowania pierwszej raty ustalono na dzień 21 grudnia 2015 roku, a ostatniej raty na dzień 20 listopada 2023 roku,
- FP za okres od marca 2009 roku do czerwca 2009 roku z odsetkami na 15 rat, termin uregulowania pierwszej raty ustalono na dzień 21 grudnia 2015 roku, a ostatniej raty na dzień 20 lutego 2017 roku.

/umowa – k.45-49 akt ZUS/

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2015 roku Dyrektor II Oddziału ZUS zawiesił postępowanie egzekucyjne do dnia 20 listopada 2023 roku wobec wnioskodawcy na podstawie tytułów wykonawczych o nr (...), (...), (...) z dnia 4 marca 2015 roku, powołując się na zawartą w dniu 15 grudnia 2015 roku umowę o rozłożenie na raty.

/postanowienie z dnia 21.12.2015r. – k.21 akt egzekucyjnych/

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2016 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. zawiesiła postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela – prowadzone na podstawie tytułów wykonawczych o nr (...), (...), (...) z dnia 4 marca 2015 roku.

/postanowienie z dnia 07.01.2016r. – k.22 akt egzekucyjnych/

W dniu 7 października 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. o przekazanie informacji, czy J. B. uregulował koszty egzekucyjne od należności niepodlegających umorzeniu na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Ponadto wskazał, że koszty powinny być wyliczone od należności niepodlegających umorzeniu objętych tytułami wykonawczych o nr (...), (...), (...), zgodnie z pismem z dnia 21 września 2015 roku i uregulowane do dnia 2 września 2016 roku.

/pismo – k.31 akt egzekucyjnych, pismo – k.58 akt ZUS/

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2016 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. ustaliła koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie prowadzonej na podstawie tytułów wykonawczych o nr (...), (...), (...) na kwotę 2.754,49 zł i postanowiła w całości obciążyć nimi dłużnika J. B..

/postanowienie z dnia 18.11.2016r. – k.34 akt egzekucyjnych/

W dniu 12 stycznia 2017 roku wnioskodawca uregulował w całości koszty egzekucyjne należne komornikowi sądowemu.

/bezsporne, a nadto potwierdzenie wpłaty – k.38 akt egzekucyjnych; zeznania świadka B. B. – 00:06:32 – 00:19:24 – płyta CD k.35/

W piśmie z dnia 27 września 2017 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. wyjaśniła, że wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego została określona dopiero w dniu 18 listopada 2016 roku, gdyż w dniu

2 października 2015 roku wezwała ZUS o wskazanie dokładnej kwoty należności niepodlegających umorzeniu co miało umożliwić wyliczenie kosztów egzekucyjnych. W dniu 10 października 2016 roku wpłynęło pismo ZUS, lecz nie podano w nim kwoty, o które żądała w piśmie z dnia 2 października 2015 roku.

/pismo – k.37/

W dniu 28 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił ubezpieczonemu umorzenia należności kwot wskazanych wcześniej w punkcie I. decyzji nr (...) z dnia 15 lipca 2015 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że koszty egzekucyjne należne komornikowi zostały uregulowane dopiero w dniu 12 stycznia 2017 roku, tj. po upływie 12 miesięcznego terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu, liczonego od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z tytułu składek nr (...) z dnia 15 lipca 2015r.

/decyzja - k. 79-81 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS oraz aktach egzekucyjnych, a także zeznań świadka B. B.. Tak ustalony stan faktyczny był w zasadzie bezsporny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1551).

Ustawa ta – zwana też ustawą abolicyjną - przewidywała możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie

3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Stosownie zaś do dyspozycji ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 art. 1 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

Powołana ustawa w art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej stanowi, że w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Wskazać jednak w tym miejscu należy, że cytowana ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku wyraźnie przewiduje dwa postępowania prowadzone przez ZUS, które kończą się wydaniem merytorycznej decyzji, a mianowicie postępowanie w sprawie określenia warunków umorzenia należności (jedna decyzja) oraz postępowanie w sprawie umorzenia należności (druga decyzja). Konieczność wydania przez ZUS w toku postępowania abolicyjnego dwóch merytorycznych decyzji wynika nie tylko z ich jednoznacznego wymienienia w omawianej ustawie - w art. 1 ust.8 i art.1 ust.13, ale również z przepisu art. 1 ust.16, zgodnie z którym od decyzji, o których mowa w ust.8 i 13, przysługuje odwołanie.

Ponieważ wnioskodawca nie zaskarżył decyzji z dnia 15 lipca 2015 roku w sprawie określenia warunków umorzenia należności, stała się ona prawomocna, a zatem w dalszym toku postępowania badaniu podlegała jedynie okoliczność uregulowania przez wnioskodawcę należności niepodlegających umorzeniu.

W niniejszej sprawie decyzja warunkowa wydana w dniu 15 lipca 2015 roku w punkcie I. zawierała wyszczególnienie należności, które po spełnieniu warunku opisanego w punkcie II decyzji – podlegają umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować

w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie. Do decyzji załączono informację o wysokości należności podlegających spłacie z tytułu składek w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 18.150,37 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 9.273,00 zł,

- na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 8.106,96 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 4.127,00 zł,

- na Fundusz Pracy za okres od marca 2009 roku do stycznia 2012 roku w kwocie 187,76 zł oraz odsetki obliczone na dzień 15 stycznia 2015 roku w kwocie 122,00 zł.

Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że kwoty należności mogą ulec zmianie na skutek złożenia dokumentów zgłoszeniowych lub rozliczeniowych lub ich korekt oraz w wyniku regulowania składek bieżących, a także w wyniku prowadzenia działań egzekucyjnych w stosunku do należności niepodlegających umorzeniu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji do zapłaty w terminie 12 miesięcy pozostają koszty egzekucyjne z tytułu prowadzenia przez Dyrektora Oddziału ZUS postępowania egzekucyjnego:

- na FUS w wysokości 1.380,80 zł,

- na FUZ w wysokości 145,18 zł,

- na FP w wysokości 15,50 zł oraz do uregulowania pozostają również koszty egzekucji sądowej prowadzonej przez organ egzekucyjny wyznaczony do łącznego prowadzenia egzekucji tj. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D.. Jednakże uzasadnienie decyzji nie informowało w ogóle ubezpieczonego o kosztach egzekucyjnych które powinien on zapłacić.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy umorzenia należności podnosząc, że pomimo uregulowania należnych Dyrektorowi II Oddziału ZUS w Ł. kosztów egzekucyjnych oraz wywiązywania się z warunków zawartej umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek z dnia 15 grudnia 2015 roku nr (...), koszty egzekucyjne należne komornikowi zostały uregulowane dopiero w dniu 12 stycznia 2017 roku, tj. po upływie 12 miesięcznego terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu, liczonego od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z tytułu składek nr (...) z dnia 15 lipca 2015r. Tymczasem wysokość tych kosztów egzekucyjnych została określona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. D. dopiero postanowieniem z dnia 18 listopada 2016 roku, chociaż komornik była informowana przez organ rentowy o obowiązku opłacenia tych kosztów do dnia 2 września 2016 roku. Jednocześnie komornik jako przyczynę nie określenia tych kosztów we wcześniejszym terminie, umożliwiającą wnioskodawcy ich zapłatę, wskazywała – brak współdziałania ze strony organu rentowego, tj. nie podanie wysokości należności niepodlegających umorzeniu, co umożliwiłoby wyliczenie tych kosztów egzekucyjnych.

Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę stwierdzić należy, że decyzja ZUS z dnia 15 lipca 2015 roku nie odpowiadała wymogom określonym przez ustawę abolicyjną, wskazanych w art. 1 ust. 8. tej ustawy, a zatem nie sposób w ogóle traktować jej jako decyzji warunkowej. Sens bowiem dwustopniowego postępowania w sprawie o abolicję jest taki, że ZUS w toku postępowania abolicyjnego wydaje dwie merytoryczne decyzje, które winny zawierać elementy wskazane w ustawie, w tym decyzję warunkową ustalającą należności niepodlegające umorzeniu, właśnie po to, żeby ubezpieczony miał możliwość skorzystania z przysługującego mu prawa odwołania się od każdej z tych decyzji. Decyzja warunkowa, która nie zawiera koniecznego elementu, jakim jest ustalenie kwoty zaległości wynikającej z obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych nie może być w tym zakresie uznana za prawomocną.

Podkreślenia wymaga również, że postępowania dowodowe wykazało, że ubezpieczony podjął działania, które miały umożliwić mu wykonanie decyzji ZUS, sformułowanej w taki sposób, który nie pozwalał jej wykonać prawidłowo. Wnioskodawca uregulował bowiem należne Dyrektorowi II Oddziału ZUS w Ł. koszty egzekucyjne oraz wywiązywał się z warunków zawartej umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek z dnia 15 grudnia 2015 roku nr (...). Odwołujący nie mógł uregulować kosztów egzekucyjnych należnych komornikowi, ponieważ nie zostały one określone. Bez znaczenia pozostaje kto ponosi odpowiedzialność za uniemożliwienie skarżącemu prawidłowego wykonania obowiązku spłaty wszystkich zaległości, tj. czy odpowiedzialność za zbyt późne określenie kosztów ponosi komornik, czy też organ rentowy, który nie przedstawił w odpowiednim terminie potrzebnych informacji. Istotne jest, że rzeczą ZUS było ustalenie w sposób prawidłowy kwoty zaległości oraz należnych kosztów i skonkretyzowanie w decyzji warunkowej obowiązku zapłaty wszystkich należności w sposób zrozumiały dla ubezpieczonego. Obowiązek taki wprost wynikał z przepisów ustawy i winien być przez organ rentowy respektowany.

Sąd rozpoznając odwołanie ubezpieczonego, zobowiązany był wszechstronnie zbadać trafność zaskarżonej decyzji. Postępowanie dowodowe w zakresie zarzutów postawionych przez odwołującego uzasadnia wniosek, że zaskarżona decyzja jest wadliwa w całości. Skoro bowiem termin do zaskarżenia decyzji warunkowej nie rozpoczął biegu, decyzja odmawiająca umorzenia zaległości z tytułu składek była przedwczesna. Niezasadne było ustalenie, że ubezpieczony nie spełnił w terminie warunku wskazanego w przepisie art. 1 ust. 13 pkt. 2 ustawy, skoro warunku tego nie skonkretyzowano w decyzji warunkowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, zgodnie z przepisem art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku, stwierdzając brak podstaw do odmowy umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy za okresy wskazane w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2016 r, poz. 1714).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wypożyczając akta rentowe wnioskodawcy.

20.12.2017r